

1971

Sommaren 1971 hölls den tredje Trollsykienträffen på Nordkroken utanför Vänersborg. Efter att de två första, Bänkås och Stranna, endast varat över en helg blev detta den första som sträckte sig över 6 dagar.

Med anledning av denna förändring distribuerades två extra "Semesterblad" detta år. Det första är daterat 17 juni och det andra 1 juli.

De två semesterbladen samt protokoll från Trollens Nyheter "bolagsstämma" under träffen detta år återfinns först. Därefter kommer den ordinarie Trollens Nyheter för 1971.

ORGAN FÖR DEN ÖSTLUNDSKA STORFAMILJEN. UTGIVEN AV SEMESTERTRÄFFKOMMITTEN.

Vad händer i Kommitteen?

Det har gått några månader sedan Ni kära läsare erhöll det första brevet från OSS KOMMITTERADE.

Ni kanske redan börjat undra var VI KOMMITTERADE tagit vägen, det skall VI KOMMITTERADE snabbt redogöra för.

Efter det att VI KOMMITTERADE fått in svaren från er på vårt första brev, har vi varit fullt sysselsatta med den grövre planeringen. Vi har diskuterat inköp av fotboll, fiskeutrustning och virknålar, samt diverse andra småprylar, såsom rapp-Antes, Gevalia, och förkylningsdroppar.

Vidare har matsedeln diskuterats. Denna kan beskådas på annan plats i detta förnämliga husorgan. Ekonomin har naturligtvis också varit på tapeten, där den satt som klistrad. VI KOMMITTERADE vill till sist i denna ruta önska alla våra trevliga läsare en riktigt underbar vecka på Nordkroken.

VI KOMMITTERADE

VILDA RYKTEN

Vilda rykten har gjort gällande att en av de ledande i kommittén tagit heka kommitténs kassa för att använda denna vid en semesterresa i Tyska Demokratiska Republiken. Varifrån dessa rykten kommer vet vi ej. Vi vill dock använda tillfället till att dementera detta påstående.

Vi har varit i kontakt med den i kommittén som skulle vara den skyldiga och han förnekar på det bestämdaste att detta rykte skulle ha ett uns av sanning.

Han omtalar att han aldrig har tänkt åka till DDR, utan att resan kommer att gå till Spanien, "där är det mycket billigare, och med tanke på det lilla som fanns i kassan anser jag att det måste vara bättre att åka dit", säger den utpekade.

VI KOMMITTERADE vill därför uppmana den som spridit ut dessa rykten att i fortsättningen hålla sig till sanningen när han sprider ut lögnen om OSS KOMMITTERADE.

Rättelse:

När den som spridit ut dessa rykten i fortsättningen skall sprida ut sina lögnen, vill VI KOMMITTERADE att han skall hålla sig till sanningen.

Det blev visst fel ändå men vi hoppas att ni vet vad vi menar.

Anmälningssavgift!

För att täcka de omedelbara kostnaderna, har kommittén beslutat att uppta en anmälningssavgift.

Tänk på att växla
resevaluta i god
tid Västgöta banken

Tält, sovsäckar, m.m.

För att kommittén skall klara förhandsarbetet när det gäller sovplatser, vill vi att samtliga deltagare anmäler sitt eventuella innehav av, tält, sovsäckar och madrasser. Som vi tidigare meddelat finns det endast omkring tjugo sängplatser på förläggningen. Det är därför nödvändigt att vi tar med oss några luftmadrasser och sovsäckar samt eventuella tält.

Medlemmarna, Deltagarna skall senast den 1 juli anmäla sitt innehav av ovanstående saker till: Nils Östlund, Sädesbingen 60, 461 00 Trollhättan.

Tel: 0520/11218 eller 19116

Gär ni och trycker på en god ide

Om ni har några goda ideer till sysselsättning under veckan, skriv då ner dem på nedanstående rader och sänd dem till den vanliga adressen.

.....

.....

.....

.....

.....

Anmälningssavgift.

Vid ett snabbmöte i kommittén beslutades att en anmälningssavgift skall uttagas. Detta för att täcka de kostnader som uppstår före första träffdagen, den 25 juli.

Vi beslutade att 100 kr. skulle uttagas av varje familj i anmälningssavgift, och att de resterande 200 kr. skall betalas omedelbart vid ankomsten.

Förfrågningar liksom betalningar av anmälningssavgiften skall göras till: Nils Östlund, Sädesbingen 60, 461 00 Trollhättan.

Kom ihåg.....

Glöm ej att medtaga det glada humöret när ni åker. Ett ytterst litet lager finns att köpa på platsen. Detta håller dock oerhört höga priser, för som ni vet "ett glatt humör är värt mer än pengar".

Fortsätt på annat papper.

-NORDKROKEN-

När? Var? Hur?

Tänk att det snart är semester och framförallt, ryskonträffdags igen. Det är ju ett helt år sen sist. Eftersom vi skall uppehålla oss i Älvsborgs län en hel vecka i år, är det väl på sin plats att ge en liten presentation av länet och framförallt av den ort vi skall uppehålla oss vid.

För att börja från början så bor det i Älvsborg en hel massa Älvsborgare. Hur många det vet väl ingen, eftersom det föds nya mest varje dag. En stor del av Älvsborgarna är "bara borgare", vilket medfört att det blivit ett välskött län.

Nordkroken heter platsen där den stora träffen skall äga rum. Namnet kan lätt ge sken av att det är någon Guds avkrok, men så är inte alls fallet, platsen ligger mycket centralt. Det kan ni själva övertyga er om genom att plocka fram karta - eller jordglob. Sätt passarens fot på namnet Nordkroken och dra en cirkel, och ni finner till er överraskning att precis i centrum ligger just Nordkroken.

Inte så långt borta ligger Halleberg, där de kungliga älgjakterna under många år pågått. Ingen glömmar väl gamle V-Gustav som på sin tid alltid var med, han satt oftast och sov på en gungstol på sitt pass, med en filt över knäna. Så snart en älg var skjuten var han emellertid snabbt framme, med den ena foten på älgen blev han avconterfejad

av tillrusande press och filmfotografer. Det var tider det tyckte Gustav.

Omedelbart intill ligger en annan knöl - Hunneberg är namnet. Vi kan bara råda er att inte ta genvägen däröver, när ni åker till Nordkroken. Inte ens bilar vana vid norrländska vägar klarar den påfrestningen.

Närmast Nordkroken ligger Vänersborg där länsresidenset finns. Hövdingen själv tycks vara blåblodig, av namnet att döma, Gunnar Von Sydow. Strax intill ligger också Trollhättan, och tyvärr kan det väl inte undgås att åtminstone några av festdeltagarna någon dag tvingas bese även den staden.

Kanske vi också skulle tala om att Nordkroken ligger intill Vänern, en sjö något större än Viksjön - men inte fullt så skitig.

forts. från föreg. sida.

När ni åker till Nordkroken måste ni däremot passera Vargön och där luktar det faktiskt mer skit än stekt fläsk. Profithajarnas fabriker spyr där ut en fruktansvärd rök som ligger som ett täcke över samhället. Semesterkommitten har hos regeringen begärt att fabrikena skall slå igen under syskonträffveckan. En Boråsredaktör som står regeringen nära uppger att framstöten kommer att lyckas.

Det finns mycket mer att berätta men mera utrymme än så här får man inte av den vrånge ansvarige utgivaren av detta blad.

Ansvarige utg. kommentar,
till vidstående artikel.

Det är fel att ödsla krut på döda kråkor. Lika fel som det är att pinka i motvind.

Jag gav skribenten löfte om en halv sida, var och en av läsarna kan själva avgöra om jag varit vrång eller inte, när jag gav utrymme till detta mastodontalster.

Vad det gäller innehållet så kan ju var och en se att det skulle passa bättre i "et Bästa" om det nu går att tala om innehåll över huvud taget. Jag har dock överseende med detta.

HÄR NEDAN KAN KOMMITTENS FÖRSLAG TILL MATSEDEL BESKÅDAS. FÖR DEN SOM UNDRAR HUR DEN SKALL ANVÄNDAS SKALL FÖLJANDE BESKRIVNING GES. SOM NI SER ÄR SEDELN INDELAD I SEX RUTOR. DET ÄR MENINGEN ATT MAN BRYTER AV EN RUTA PER DAG OCH LÅTER SIG VÄL SMAKA. VI HAR FÖRESLAGIT ATT DEN SKALL TRYCKAS I VELLPAPP, EFTERSOM DET TORDE VARA MÄTTSAMMARE. ATT DET ENDAST ÄR SEX RUTOR BEROR PÅ ATT VI EJ ANSÅG OSS KLARA KOSTNADERNA FÖR SJU DAGAR.

Semester Bådet!

NR. 2, 1971.

1 juli.

ORGAN FÖR DEN ÖSTLUNDSKA STORFAMILJEN. UTG. AV SEMESTERTRÄFFKOMMITTEN.

Hårda förhandlingar om arbetsfördelningen!

Förhandlingarna om arbetsfördelningen blev hårdare än väntat. De för parterna utsedda förhandlarna, Fanny i Borås och Eva i Trollhättan för kvinnorna och Eric i Borås och Nils i Trollhättan för männen, har haft ett flertal sammanträden, både var för sig, och tillsammans. Något avtal har dock icke nåtts, och vid sista sammanträdet strandade förhandlingarna. En medlingskommission har tillsatts. Denna består av Anders i Trollhättan och Gullan o Nenne i Borås.

Eric och Nils har fört fram flera olika förslag, men samtliga har avvisats av den kvinnliga parten.

Det första förslaget från Eric o Nils var att man skulle dela upp dygnet i två skift. Det ena från 6.00 till 18.00, och det andra från 18.00 till 6.00. Man föreslog vidare att kvinnorna skulle ta samtliga dagskift och männen samtliga nattsift under veckan.

Man ville dessutom ha in en klausul i avtalet som sade, att eftersom nattsiftet alltid har bedömts som det hårdaste skiftet vid skiftgång så skulle kvällsdiskerna vara avklarade före kl. 18.00, samt skulle termosflaskor med kaffe vara islagna till männen då de gick på nattsiftet. Vidare skulle schackbräden och kortlekar vara framlagda. Förslaget förkastades omedelbart av motparten.

"KONTIFINURLIG DRIFT"

Eric o Nils utarbetade då ett nytt förslag. Man hade nu delat upp de äldre, som skulle vara med under veckan, i grupper om fyra och fyra. De ansåg att de själva utan vidare

skulle klara fyra personers arbete varför de själva bildade en grupp på endast två. Sedan gjorde de upp ett arbetsschema liknande "kontifinurlig drift". De olika grupperna gick alltså ex.vis. två förmiddag, två eftermiddag och tre nattsift under veckan.

När schemat var klart visade det sig att Eric o Nils haft en otrolig tur, för just denna vecka hade dom sin längledighet! Motparten förkastade utan diskussion förslaget.

STREJKVARSEL.

Eftersom det gamla avtalet inte löper ut förrän den 25 juli kan inte parterna varsla om strejk förrän vid detta datum. Varseltiden är en vecka och under den veckan gäller det gamla avtalet.

Den manliga parten ser därför mycket lungt på utgången av förhandlingarna.

"Vi väntar på att medlingskommissionen skall komma med ett för oss antagbart bud", säger Eric i borås.

Kommitten gör storinköp.

Eftersom det kommer att bli stora prishöjningar på jordsbruksvaror den 1 Juli har kommittén beslutat att inköpa vissa varor före detta datum.

Kommittén tillsatte en man att utreda frågan om vad som skulle inköpas. Han kom efter en timmes utredande fram till att eftersom bl. a. mjölk är en av de varor som kommer att stiga mest i pris, och då det är en vara som kommer att gå mest av. Han hade räknat ut att det kom att gå mellan 250 och 300 liter. Föreslog han att vi redan före den 1 Juli skulle inköpa 250 liter mjölk. Vidare föreslog han att vi skulle inköpa tre stora ostar och ställa dessa riktigt varmt, så skulle det säkert kunna gå ut till Nordkroken själva den 25 Juli, på detta sätt skulle vi spara in transportkostnaderna.

Mormors Krämm

Efterrätterna höll på att bli det stora problemet vid det senaste sammanträdet. Det var svårt att finna någon efterrätt, som var tillräckligt billig och som samtidigt alla var vana att äta. Efter en lång diskussion enades dock kommittén om att hos "Karin på Stranna" inköpa 200 påsar torkad frukt. Enligt vad kommittén visste lär hon ha ett ansevärt lager av nämnda vara. Kommittén utsåg Nils i Trollhättan att förhandla om priset.

EFTERLYSES

Kommittén efterlyser spelregler till spelet "Kara subber".

Reglerna kan sändas till:

Semesterträffkommittén,
c/o Nils Östlund, Sädesbingen 60,
461 00 Trollhättan.

Hittelön erbjudes!

Resa till slussarna i Trollhättan

Vid sista kommittémötet diskuterades huruvida vi under veckan skulle göra någon längre utflykt i Västergötland under veckan. Vi hade uppe ett förslag från Jerker i Borås om en bussresa i Västergötlands natursköna områden. Detta förslag föll sedan den ekonomiansvarige, Nils i Trollhättan, sagt sitt. Ekonomin tålde icke, enligt honom, sådana utsvävningar. Herr Jerker i Borås, återkom då med ett nytt förslag om att vi i de bilar som fanns till förfogande under veckan skulle göra en resa. Även detta förslag föll då det vid en genomgång visade sig att vi måste åka upp till sex personer i varje bil. Herr Jerker i Borås gav sig inte utan återkom ännu en gång och menade nu att man i varje fall skulle klara en bilresa in till Trollhättans slussar. Herr Nils i Trollhättan blev naturligtvis inte svaret skyldig, utan gjorde en snabb uppräknings på dem som varit och besett dessa slussar. Efter den uppräknings stod det klart att det endast var två stycken som troligen inte sett slussarna. Herr Jerker i Borås gav sig inte utan yrkade då på att dessa skulle få resa till slussarna under veckan. Herr Nils i Trollhättan konkretiserade förslaget, och föreslog att Kalle och Stig skulle erhålla var sin tur och returbilljett med buss, Nordkroken/Trollhättan, samt en krona var till förtäring under resan. Kommittén godkände förslaget.

Hej alla barn.

Ni har väl inte glömt vår tävling som utannonserades i TN för 1970.

Det gäller alltså att med så fantasifulla färger som möjligt måla den publicerade Barnens almanack.

Om ni inte redan gjort jobbet, så sätt igång för glatta livet.

Bidragen lämnas till undertecknad vid ankomsten till Nordkroken. (Trollsykien)

J.A.

(OBS: Med barn menas alla i åldern 0 till 74 år)

När får man komma?

Vi har till kommittén fått många förfrågningar om vilken dag, och vilken tid man får komma. Vi tänker nu skingra alla funderingar kring detta problem.

Efter vad vi hört från de nordligare nejderna har man där tänkt avresa på lördagkväll den 24 juli och alltså komma till Trollsykien på morgonen den 25 juli. Vi har därför i kommittén gjort upp följande ankomstprogram. Vi vill göra en reservation för punkterna 2, 3, 4, 5. Dessa punkter finns ännu så länge endast mycket löst utformade av kommittén, och det beror till stor del på dom tekniska förutsättningarna, samt på tidsmöjligheterna om dessa punkter blir genomförbara.

Söndag den 25 Juli.

- 1/6.00 - 10.00 Lämplig ankomsttid, tullen heltidsbevakad under denna tid.
- 2/10.00 Hälsningstal av Trollsykiens President.
- 3/10.06 Trollsykiens nationalsång spelas.
- 4/10.09 Nationalsymbolen hissas.
- 5/10.10 Medaljer och ordnar överlämnas till Trollsykiens medborgare.
- 6/10.18.00 - 10.18.15 Folket ges möjlighet att ställa frågor till sin enhälligt valda president.

Kom ihåg!!!

Det finns som vi omtalat tidigare 18 bäddar på semesterhemmet i Trollsykien. Till dessa bäddar finn kudde madrass och filt. Ni skall alltså ha med er LAKAN och ÖRNGOTT samt HANDDUKAR som icke heller finnes.

Vidare skall varje manlig deltagare ta med sig en POTATISSKALARE så att ni slipper åka och köpa det åt era fruar när ni kommer dit.

SKODON för fotboll skall medtagas. I år kommer icke spikskor att godkännas. Den som så önskar kan medtaga VÄVSTOL. (icke obligatoriskt)

Måste vi påminna om TANDBORSTEN?

Vi bör också påminna om att det endast finns kallvatten på platsen, så därför kan ni lämna hälften av handdukarna som ni tänkt ta med.

SCHÅKESPEL är det tillåtet att medtaga.

STRUMPSTICKOR i plast kommer att beviljas. (dom slarvar mindre)

PASS, som medföljer i denna utsändning, måste medtagas. (Annars finns stor risk att ni ej kommer in i landet)

VÄGKARTOR, medföljer också denna utsändning, skall medtagas och noga studeras. Får icke göras av föraren under körning.

Starta färden i god tid, så att ni har möjlighet att stanna och fika under vägen, tänk på att det är 70 på vissa sträckor. 12 timmar är en normal färdtid från Iggesund. Körtid 9 timmar och raster och vilopausar 3 timmar.

Detta är troligen det sista nummret av Semester Bådet innan ni kommer, så därför säger vi från redaktionen, "KÖR FÖRSIKTIGT"

Redaktionen sticker nu själv på semester till DDR och har därför inte möjlighet att utkomma med något mer nummer, om vi inte får ett tryckeri av Valter förstås.

Vi vill därför säga:

VÄLKOMMEN

Protokoll fört vid Trollens Nyheters bolagsstämma
i Trollsykien den 29 Juli 1971.

Meningarna inom ( ) parantes är tillförda av den som justerat
protokollet.

§ 1.

Mötet öppnades av bolagets VD, tillika TN:s chefredaktör och
ansvarige utgivare Jerker Algotsson, som höll ett anslående
tal. (Sverker Henriksson och Anders Åkesson gick runt och väckte
de som somnade under talet.)

§ 2.

Presidium för mötet valdes. Till ordförande valdes Sverker Hen-
riksson och till sekreterare Eva Elisabetsson. (Ett lyckat drag från
min sida att få Sverker vald till ordf. Därmed fick ju han endast
yttra sig efter stämmans medgivande. Liten risk för högervändning
av debatten alltså)

§ 3.

Justeringsmän och rösträknare valdes. (Vilka som valdes är inte
klart, men som nyvald VD utser jag mig själv till justeringsman,
det blir nog bäst så.)

§ 4.

Verksamhetsberättelse juli -70 - juli -71.

Ordföranden läste upp verksamhetsberättelsen för tidningen, vilken
var upprättad av VD. (Det är alltid svårt att skriva verksamhets-
berättelse utan verksamhet, men f.d. VD hade lyckats rätt bra.)

§ 5.

Kassaredegörelse och revisionsberättelse.

Ordföranden redogjorde för kassan för verksamhetsperioden. Ordf.
läste upp revisionsberättelsen. Räkenskaperna hade genomgått och
varken räkenskaper eller protokoll saknades. (Att det inte saknades
räkenskaper är nog riktigt, men frågan var väl om de stämde.)

§ 6.

Beslut om ansvarsfrihet.

Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades för styrelsen för den tid
som revisionen omfattar. (Det var väl då Lars Olovsson drog en suck
av lättnad så innanfönstren sprack.)

§ 7.

Val av styrelse och ansvarig utgivare för det nya året.

Jerker Algotsson begärde ordet och omtalade att han av sagt sig redak-
tionsskapet för Trollens Nyheter. Han föreslog att en ny ordförande
och VD valdes, och han menade att Nils Holgersson som skaffat sig all
utrustning som erfordrades för ordförandeskap skulle vara mycket
lämpad som ny VD för Trollens Nyheter. (Underligt att det måste bli
debatt efter ett så välformulerat och bra förslag.) (Med en ordför-
ande som inregistrerat stämningarna på stämman på ett riktigt sätt,
hade det klubbats direkt.)

Lars Olovsson från Älvängen begärde här ordet och undrade om Holger-
sson överhuvudtaget var tillfrågad. (Där ser man vilka helt onödiga
frågeställningar som kom upp, nej, han borde ha klubbats direkt.)

Algotsson svarade att Holgersson var tillfrågad och efter vad han upp-
fattar även villig att åtaga sig VD-titeln.

Sven Ivarsson begärde här ordet och uppmanade mötet att även i fortsättningen rösta på Algotsson som VD. Han befarade och hade starka farhågor för en vänstervridning av tidningen om Algotssons förslag skulle gå igenom. (Ivarsson hade förstås tänkt sig en grå-grön linje även i fortsättningen.)

Algotsson svarade på detta och tyckte att Ivarsson var högst orealistisk i sitt tänkande, bl.a. med hänsyn till tidningens ekonomiska sida. (Ja, när det inte finns någon penningstin kassa, så är det bara att lämna det "sjunkande skeppet".)

Ordföranden frågade Ivarsson om hans förslag fortfarande kvarstod.

Ivarsson sade att hans förslag kvarstod och att han också i fortsättningen tyckte det skulle vara bäst med Algotsson som VD för Trollens Nyheter. (Om han inte själv blev föreslagen förstås.)

Förslagen ställdes mot varandra och ordföranden fann att Ivarssons förslag segrat. (Inte visste jag att Sverker Henriksson hade så dålig hörsel.)

Votering begärdes av Algotsson.

Voteringen verkställdes - och se.... voteringen utföll enligt Algotssons förslag med 14 röster mot 2 !! ? (Räknar Sverker Henriksson lika illa som han hör, var det tur att han inte var rösträknare.)

Alltså som ny chefredaktör, ansvarig utgivare och VD valdes - med förkrossande majoritet - Nils Holgersson!!! (Helt enligt ritningarna.)

Den nye VD:n Nils Holgersson tar nu till orda. Han säger sig nu till att börja med försöka få ordning och reda på en del olägenheter inom tidningen bl.a. skall han försöka få ordning på den dåliga ekonomin. Han tyckte att det fanns en hel del brister inom tidningen. Dessa brister måste vi försöka hjälpa upp och han säger som han tidigare sagt - "välj flera kommunister". (Mycket bra slutkläm.)

Holgersson vänder sig sedan till de personer som röstat på honom och tackar för förtroendet. Han sade sig nästan varit helt säker på sin seger i valet med tanke på de väl utarbetade publikationer han sänt ut före senestern. Vidare hoppades Holgersson att upplagan på TN skulle öka och att en ny utgåva skulle kunna skickas ut omkring jul, efter det att han friskat upp tidningens dåliga ekonomi. (Efter en slitsam höst med ekonomin har jag lyckats infria löftet om julutgåvan.)

§ 8.

Nya frågor.

Ordföranden undrade om någon hade någon ny fråga att ta upp, - men allt var tyst. (Underligt att inte Ivarsson kom med någon fråga om Algotsson var villig att ställa upp som vice VD, men det är väl till att vända kappan efter vinden, kan jag förstå.)

§ 9.

f.d. VD och ansvarige utgivaren Jerker Algotsson avslutar stämnan.

Algotsson tackade för förtroendet han haft under åren som VD för Trollens Nyheter och han hoppades att hans efterträdare skall göra en ännu bättre produkt. Han önskade vidare att alla deltar i fortsättningen också. Han uppmanade alla att sluta upp bakom tidningen och dess nye VD. (det var väl en rätt onödig uppmaning efter det röstresultatet.)

Mötets ordförande Sverker Henriksson höll ett anförande och hyste, liksom Ivarsson, starka farhågor för en vänstervridning av Trollens Nyheter. Han tackade den avgående ordföranden och överlämnade därmed med viss tvekan klubban till den nye VD:n m.m. för Trollens Nyheter. (Nog var det med tvekan alltid, hade jag inte slitit av honom den hade han säkert stått där med klubban än.)

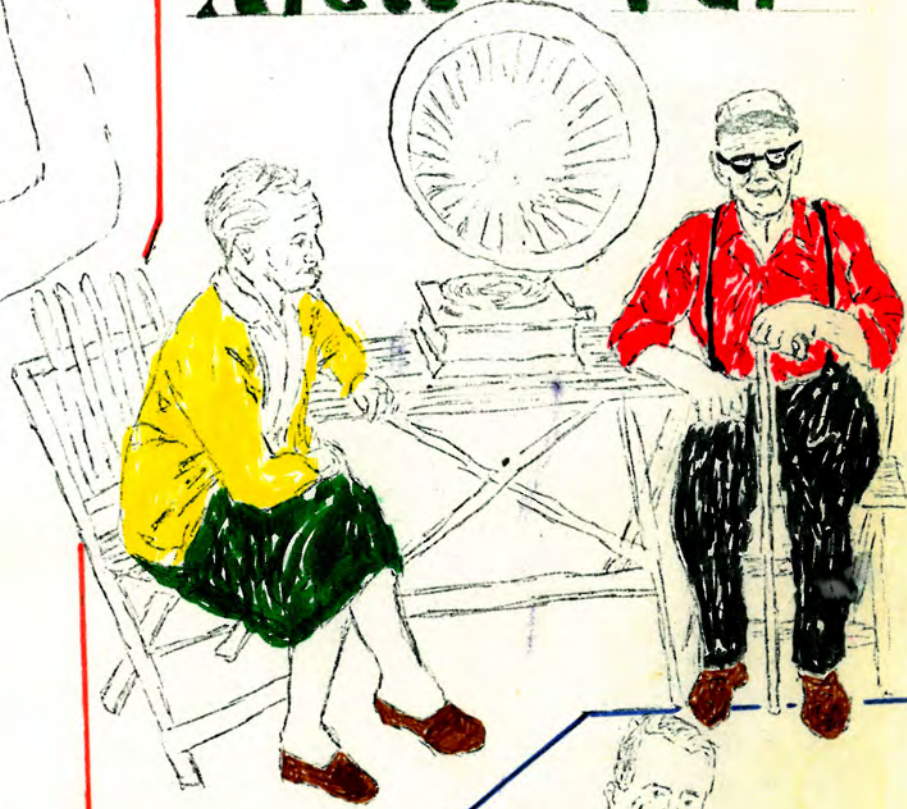
Justerat *Nils Holgersson V.D.*

Nordkroken som ovan
...m. Holgersson...

TÄ 1971 TÄ

Årets Par

Årets Seger

Årets Spel

Årets Diskare

HON ÄR 70

Nu har hon fyllt 70. DeKå, Karin på Stranna, Murklan - eller vad ni vill. Hon är känd under alla dessa namn...

Men mest känd är hon ändå som - M A M M A... Tyvärr kan vi inte åstadkomma någon sammanhängande berättelse över hennes 70-åriga levnad. Det skulle föra för långt. Vi får nöja oss med några spridda anteckningar....

Att hon var "kulo-barn", berättade vi redan vid genomgången i Trollsykien på morgonen den 27 juli, alltså den dag hon fyllde 70. Eller sladdbarn, som det hette på den tiden, innan kuloledningarna var uppfunna.

Karin hade sex syskon, Hon föddes i Asplunda, som ligger på vägen ner mot "Frankens" i Borås. Hon är alltså en äkta borakit. Om nu någon till äventyrs inte hade märkt det.

Barndomen blev lite flackig. Familjen flyttade än hit och än dit. Och det

var väl inte alltid så där uppåt. Men man saknade inte direkt någonting. I fyra år bodde familjen ända ute i Sebbersvik, längst ut på Örängesnäset. Dit fanns ingen väg och det var en fjärdingsväg till närmaste granne. Vintertid fanns bara ett skidspår att ta sig fram på.

När familjen flyttade därifrån och till Sivik var "lilla Karin" sex år. Ett år senare började hon skolan i Hålsänge. Där skötte en lärarinna hela skolan, tre klasser i småskolan och fyra i

storskolan. Men man gick bara varannan dag. Något som hennes nuvarande skara barnbarn tycker var väldigt orättvist.

Men å andra sidan. Med den intelligensen kunde man ju inte behöva plugga mera än så...

Nåja, Karin växte upp och fick på allvar börja hjälpa till med jobbet därhemma. En äldre bror, Leon, samt Karin och hen-

nes mamma var de som klarade hemmanet. Pappa var för det mesta ute på Vättnäs. Han svarade för Enångers-fiskarnas strömningsfrakter till Hudiksvall. Ett jobb som han höll på med under många år.

Sitt första egentliga förvärvsarbete hade Karin på Rålsön, där hon var fiskarpiga. Det var jobbigt,

men roligt, tyckte hon själv.

Sen blev det till att göra som de flesta andra flickor på den tiden, nämligen att "tjäna piga". Det gjorde hon dels hos "Or - Staffs" i Hålsänge och dels hos Johan Blomqvist i Njutånger.

Nu hade hon också blivit så stor att hon började spana efter grabbar. Men det tog sin tid innan hon fann den rätte.

Många historier har vi hört om att hon gick under klubban på en auktion hos Gästgivarrens i Njutånger. Men den historien dementerar hon på det bestämdaste.

Sant är emellertid att det var just där hon första gången såg sin tillkommande. Han hade en stor och vid, rutig kops. Och den föll hon för. Eller åtminstone "halvtände" hon den gången...

Hela storyn kan vi inte återge, men den gången det tände på allvar, var på en dans ovanför God-

templarhuset o vid pokerstenarna. Då gav Karin sig sjutton på att killen med den fräsiga kopsen skulle följa henne till vägs - och så blev det.. Ett par år senare, 1923, gifte dom sig. Fick köpa en liten stuga, inklusive lösöre mycket billigt och satte bo.

Sen kom barnen, det ena efter det andra. Det blev så småningom sju. Fast det tog några år.

Familjen flyttade sedermera till Njutånger och svarade för vaktmästeriet på Godtemplarhuset.

Under tiden togs stugan i Vik ner och kördes över isen till Långviken, där den byggdes upp på nytt och höjdes.

Den byggdes för övrigt precis på den plats, där Karin och Algot hade stigit i land den dag de åkte till prästen för att

gifta sig. Brudlämningen kallades platsen då. Som alltså sedermera blev "Stranna".

Och i Långviken har man trivts. Sammanhållningen i byn har också varit fantastisk, särskilt under "lys upp-åren". Det var då långviksborna blev kända för sina roliga cabareer. Första cabarefåret var 1952 och anledningen till att man startade var att det behövdes vägbelysning. När inte kommunen ordnade det tog byborna

saken i egna händer. Och klarade naturligtvis både det och många andra byproblem.

Om ett par år blir det stor jubelfest igen på Stranna.

Då är det nämligen prick 50 år sedan Karin och Algot gifte sig.

Och 40 år sedan man tog Stranna i besittning.

Och unikt är naturligtvis att parat är bosatt och firar guldbryllöpet just på den plats de för 50 år sedan steg i land för att gå till prästen.

Nog är väl det värt att fira 1973.....

MED DESSA RADER HAR VI AN EN GANG VELAT HYLLA 70-ÅRINGEN.

VI TACKAR SAMTIDIGT BÅDE FAR OCH MOR FÖR DE ÅR SOM GÅTT OCH HOPPAS NI FÅR NJUTA FRT OTIUM UNDER MÅNGA ÅR.

FÖR

T E X T

OCH

F O T O

SVARADE

JUBELER!

PÅ GRUND AV VISSA FÖRSENINGAR
I SÄTTERIET, HAR DESSA BÅDA
SIDOR EJ KUNNAT SPALT- OCH
RUBRIKSÄTTAS.

VI HOPPAS NI HAR ÖVERSEENDE
MED DETTA.

Nils Holgersson
Ch. Red.

Så har det då äntligen blivit klart. Det nya nummret av Trollens Nyheter. Familjetidningen. Som niser har det skett en del stora förändringar både utseende- och innehållsmässigt.

Att utseendet förändrats har sin förklaring i den förre Verkställande Direktörens skötsel av tidningen.

Efter det att jag i somras tog över VD-jobbet, har jag fått flera hårda nötter att knäcka.

Jag hade vid den tiden en rätt liten bostad och ansåg därför att jag snabbt måste skaffa en rymligare. Detta för att få plats med all den utrustning för tidningen, pressar, sättmaskiner m.m. som skulle fraktas över från Borås.

Efter ett intensivt sökande fann jag en lämplig trea i diplomatstaden, Strömslund. Även om hyreskostnaden var hög ansåg jag mig tvungen att hyra lokaliteterna.

Jag behöll dock den gamla lägenheten för att ta emot den flod av material som jag trodde skulle komma till årets nummer. Detta sagt med tanke på Sven Ivarssons insändare längre fram i tidningen, sid. 3. närmare bestämt.

När detta var gjort åkte jag över till Borås för att hämta maskinutrustningen.

Min förvåning blev stor.

Inte en enda maskin fanns att hämta, inte ens ett radergummi.

Förre VD, Jerker Algotsson försökte först slå i mig att maskiner, m.m. var på översyn, att pennorna var inlämnade för vässning och att radergummina var så slitna, att han måst lämna dem på regumsering!

Naturligtvis gick jag inte på den förklaringen, och rätt snart hade jag klämt ur honom sanningen.

Beträffande maskinerna, så hade några sådana aldrig funnits.

Han hade nämligen, bakom ryggen på oss övriga, haft ett "tekniskt samarbetsavtal" med den lilla provinstitidningen Västgöta Demokraten. Så efter alla dessa år börjar man äntligen förstå varför tidningens politiska färg alltid varit så grådaskig.

Pennor, radergummin och annan kontorsmaterial hade visserligen funnits, men detta hade förre chefredaktören skänkt till en snubbe i Motala som tänkte starta en tvådagars-tidning av grön-blå natur. Det är möjligt att förre ch.red. räknade med en reträttplats hos denne Motalakis genom denna manöver.

Ja, då stod man där, renskrapad, inte ens en penna. Vad skulle man göra.

Jag tog vägen över Älvängen när jag for hem från Borås, för att se om det eventuellt fanns några pengar i kassan, hos förre kassören Lars Olovsson. Han har ju ännu inte överlämnat denna, trots revision och avsättning.

Han var inte hemma när jag kom, men det var olåst så jag klev in. På köksbordet låg en pärm uppslagen. Denna var full med celluloidfack, och i varje fack låg en slant. En sida 5-öringar, en sida 10-öringar o.s.v.

Vilken ordning, tänkte jag. Det är sällan man ser en kassör som har en sådan ordning att han även pärmar in pengarna. Jag började nästan på att fundera över hur jag skulle få avsättningsbeslutet upphävt.

Jag tänkte just börja plocka ur några fack med kronor, då Olovsson kom in och fick se mig.

- Vad tusan gör du med min myntsamling, röt han.

Jag förklarade som det var att jag trodde det var kassan för TN, som fanns i pärmen, och undrade samtidigt var han hade kassan.

Han sa, att det visste han inte så noga, de hade nyligen flyttat till lägenheten och allt var ännu ej i ordning. Han tyckte dock att vi kunde hjälpas åt att leta.

Vi började leta, och nog hittade vi pengar alltid, överallt, i burkar, i lådor, i skåp, skor, glas, i askar och skrin, ja överallt fanns det pengar. T.o.m. på toaletten där vc-rullen skulle sitta hängde det tre tior på tork.

Men det kvittade vad pengarna låg i, så inte var det kassan för TN. Nej, det var "osorterade".

- "Osorterade", sa Olovsson, så fort jag frågade om det var den eller den burken, som var kassan. Ja, ibland hände det att dom var "ocirkulerade" också, och då fick man inte röra dom, det så han till.

Efter en halv dags letande och parlamentärerande lyckades jag dock tillskansa mig, 10 stycken enkronor från 1951, som han ansåg vara av, som han sa, "femte klass och värdelösa".

För dessa tio kronor har jag nu lyckats komma över ett konkursparti färgpennor och en bunt papper.

Så trots alla svårigheter har jag nu lyckats framställa en tidning till fastställt utgivningsdatum, även om den utseendemässigt skiljer sig från tidigare nummer.

Innehållsmässigt har det även skett vissa förändringar.

Ni kan i år ex.vis. inte finna något korsord i tidningen. Detta beror helt enkelt på att man förut haft som sed att dela ut sex priser i korsordstävlingen, och eftersom vi endast är tre i familjen, ansåg jag korsordet kunde utgå.

Den politiska avdelningen har också förpassats dit där jag anser den hör hemma, en liten ruta på annonssidan.

I övrigt innehåller detta nummer den vanliga blandningen av, bilder och text, allvar och skämt, tomtar och troll, sanning och lögn, prosa och dikt, o.s.v. - o.s.v.

Nils Holgersson
V.D.

Eva Elisabetsson
Red. sekr.

Nils Andersson
Springpojke.

= FRIA ORD =

Ang. ny adress m.m.

Herr redaktör m.m.

Undertecknad hoppas få detta infört i den förnämliga publikationen som Trollens Nyheter är. (i alla fall varit)

Vid en väl planerad och genomförd kupp vid bolagsstämman sommaren 1971 lyckades en man roffa åt sig all makt i AB Trollens Nyheter. Sedan dess har det varit mycket tyst ända till för ungefär en månad sedan då det damp ner en cirkulärskrivelse i brevlådan i vilken man uppmanades att inkomma med bidrag till tidningens julnummer. Samtidigt påpekades dock att den ensamme makt-havaren förbehöll sig rätten att bestämna vad som skulle införas. Det kan ju var och en förstå vad som kommer att godkännas för publikation under sådana förhållanden.

Sedan kommer det verkligen underliga i denna historia. På ryktets vägar har jag erfarit att han sedan han skickat ut denna skrivelse har bytt adress. Tanken är väl den att här ska vi sitta och arbeta i vårt anletes svett med våra stilistiskt ojämförbara alster, skicka in dem till en obefintlig adress och sedan säger han att tyvärr har jag inte fått några bidrag inom föreskriven tid så jag blir tvungen att skriva hela tidningen själv. På detta sätt har han väl tänkt att han helt ska eliminera risken att få kritik. Vidare är väl risken stor att han tänker inleda någon form av personkult. Detta är saker vi bör tänka på till nästa bolagsstämma, (om det blir någon) så att vi då är överens om tagen

Jag tänker rekommendera detta brev.

Sven Ivarsson
f.d. lokalred.
för Alnö

Ch. red. för TN svarar.

Normalt brukar jag ej inlåta mig i debatt med inkrökta insändarskribenter, men eftersom denna insändare är ett direkt personangrepp på ch. red. ser jag mig föranlåten att ta upp de

värsta grodorna till behandling.

För att börja i slutet vill jag meddela mina kära TN-läsare att jag fick gå till posten för att lösa ut det brev Hr. Ivarsson sänt till mig helt ofrankerat. Detta trots att han skriver att brevet skall rekommenderas, det tycker jag visar hur mycket sanningshalt det finns i den övriga skrivelsen.

Jag skall trots detta ta upp denna till behandling.

Hr. Ivarsson skriver att jag genom en välplanerad kupp kunde ta makten på TN. Det är riktigt, men han glömmer att tala om att jag var den ende som "spelade med öppna kort". Jag bjöd helt öppet 50 kr. till var och en som röstade på mig. Jag gjorde ej som Herrar Ivarsson och Olovsson som försökte nå makten genom att smyga i korridorerna och erbjuda de röstberättigade gamla militärmedaljer (säkert inköpta på något militärt restlager) eller rostiga helt odugliga torskdrag (det skulle allt vara bra dumma torskdrakar som gick på det).

Nej, jag arbetade helt öppet i röstfisket och det gav som väntat också segern.

Han skriver vidare att en cirkulärskrivelse "damp ner i brevlådan".

Detta tycker jag rätt klart visar hur Hr. Ivarsson på alla sätt försöker överdriva saker och ting. Varje TN-läsare kan ju själv undersöka hur stor "damp" det blir av en 20-grams skrivelse i brevlådan.

Till frågan om den nya adressen hänvisar jag till ledarsidan.

I övrigt tror jag att våra kloka och välmedvetna läsare själva inser hur riktigt de handlade på förra bolagsstämman när de nekade ta emot Hr. Ivarssons gamla militärmedaljer.

Väl mött på nästa bolagsstämma, Hr. Ivarsson

Jag tror Ni kommer att ha en annan syn på vem som skall vara VD för TN efter att ha läst detta nummer.

Nils Holgersson

Ch. red.

en riktig drömmresa

Det här är Glutte i Stupröret som skriver. Jag har hört att alla barn får skriva till TN, så då får väl tomtbarnen vara med också.

Det är så att Rita, min syster ni vet, och jag fick ett halft löfte förra julen att vi skulle få fara och hälsa på vår gammelfarbror som bor i Halleberg, om det blev någon lämplig skjuts.

Farbror Mosse i julklappsarbete.

Å tänk det blev det i en snarast!

Jag som är så där lite extra nyfiken på allting, nosade reda på att gamlingarna på Stranna skulle fara till Trollsykien i Juli och då var ju saken klar.

Trollsykien ligger ju alldeles intill Halleberg. Det var bara att hålla ögon och öron öppna så vi fick reda på resdagen.

Mor Trilla var lite ängslig för hur det skulle gå för oss att resa så långt ensamma, men då hon fick veta att det var den där "kaffebruggarn" som

skulle köra blev hon lugn. Honom är mor Trilla smått förälskad i för hans långa hår. "Tänk om han hade lika stort skägg och vore några meter kortare, vilken gullig jultomte han skulle vara" säger hon.

Nu tänkte jag skriva lite om den där resan. Avfärden skedde en lördagskväll i flygande fläng. Vi hann nästan inte vinka farväl åt fader Jakob, mor Trilla och bror Matte, så bar det i väg och där satt vi alldeles vid bakrutan hopkurade på en kudde och nådde fint. Vi åkte hela natten, men det var den kortaste natt vi varit med om. Vi hann inte ens somna så var vi framme.

Just när bilen stannade vid Trollsykiens tullstation fick vi se

Rita tog ett kort på mig under bilfärden.

Trollglitsan, som häckar i Halleberg, komma flygande och ropa sitt välkända, "trollsyk... trollsyk" och det var bara att hoppa upp på hennes rygg och åka till vår gamla farbror. Han heter Mosse och hans fru heter Myra som ni väl vet.

Vi må tro att de blev glada när vi kom.

De ställde till med ett väldigt kalas och bjöd alla tomtar och troll i både Halle och Hunneberg hem till sig på en riktig brakfest.

Det var musik och dans och tokiga upptåg så det skedde i bergen. Mor Myra kokade gröt i två väldiga grytor, en med tomtegröt och en med trollgröt. Ja, det var en fest i flera dagar, en fest som vi aldrig kunnat drömma om.

De ville ju att vi skulle stanna veckan ut, men vi måste passa återresan, som vi inte visste riktigt när den skulle ske, så glitsan flög oss tillbaka till Trollsykien.

Trollglitsan tog oss på ryggen.

Där var det också fest, men där var allting så rörigt och konstigt så att ibland blev vi riktigt rädda. En natt var det särskilt kusligt. Vi fick se ett par figurer som smög omkring där med ett mystiskt föremål som såg ut som en hink. Vad det var i den kunde vi inte se. Den sprang på tå hit och dit och bara viskade och såg luriga ut. Kanske lite rädda också.

Presidenten var också ute och gick med näsan i vädret, men han såg visst ingenting. Han

gick in till slut och då smög de båda lur-
ingarna in i källaren
och gömde någonting.

Jag tog ett kort
på "luringarna".

Vi tomtar är ju vana
att folk smusslar och
gömmar saker och ser
mystiska ut vid jul-
tiden, men aldrig mitt
i sommaren. Det här
var säkert något far-
ligt.

"Vi måste väcka folket
så det inte händer
någon olycka" sa Rita.

Vi klättrade upp på
stupröret och dundra-
de och slog i väggen
med en stör, men ing-
en kom ut. Dem bara
sov. Vi måste ge upp.

Dagen efter var det
väldigt oroligt. Alla
sprang hit och dit
och letade något. Det
såg ut som när man
rör i en myrstack.

Dem var alldeles yra
i mössan hela högen.
Arga var dem så det
sprakade, tittade ils-
ket på varann och
skrek: "ta fram pänå,
annars smäller det"! Men det
smäll aldrig, det blev
lungt till slut, men Rita
var så rädd så hon grät
en hel timme. Än i denna
dag vet vi inte hur det
hängde ihop, men vi
undrar mycket över den
där presidenten som
inte hade bättre uppsikt
över folket.

Nu måste jag även be-
rätta att vi träffade
hunden Trolle från
Älvängen. Honom kände
vi förr. Han var ju
här på Stranna förra
julen och höll på att
äta upp tårna på Murk-
lan så hon måste ha
stövlnarna på både dag
och natt. Han var lite
vild på den tiden.

Nu var han arg och
sur, men han blev
glad när vi kom så
han fick någon att
tala med.

"Det är rasdiskrimi-
nering här må ni tro"
sa han.

"Vad menar du med
det"? sa vi som aldrig
hört det ordet förr.

"Jo, sa Trolle, ni har
väl sett den där katt-
en Måns som stryker
omkring här och som
det är ett sånt stå-
hej om. Så fort han
går utom synhåll så
är dom ute allihop å'
letar å' ropar efter
Mååååååns. Jag är så
trött på att höra det
där namnet, det på-
minner om sån där s.k.
långmjölk som finns
i Norrland som drar å'
drar å' det tar aldrig
slut. Usch, sa Trolle
och riste pälsen. Å'
kan ni tänka att på
nätterna då får han
ligga inne på rummet
tillsammans med sin
matte och husse.

Men jag får sitta här
ute i bilen och halv-
frysa och ha långsamt
alldeles ensam.

Är det inte rasdiskri-
minering så säg! Men
det värsta av allt är
att han har en låda
med sand på rummet
och i den får han "gå
ut inne". Tänk om jag

skulle göra då? Jag
får minsann gå ut jag,
vad det än är för vä-
der. Å' har ni sett
hur löjligt han bär
sig åt då han fångar
flugor? Sitter och
stirrar i taket å'
hoppas rätt upp, flera
meter och bryr sig
inte om att han dim-
per ner i stekpannan
eller soppskålen eller
var som helst. Urlöj-
lig, det är just vad
han är, sa Trolle och
gäspade och somnade
bums. Så trött var
han.

Ett kort jag tog
på Måns när han
hoppat efter flugor
och hamnat i en
korg.

Jag är också trött nu
av allt skrivandet.
Det var arbetsamt det
här. Så jag får nog
sluta nu. Det var i
alla fall en rolig
resa och vi kom väl-
behållna hem och för
det så vill Mor Trilla
skicka en hälsning
till "Kaffebryggaren"
och tacka för vacker
körning.

Nu vill jag också so-
va, men vi träffas i
jul.

Hej, Hej.
Glutte Knutebo.

Intervju med Boccia-mästare

F R Å N

LOKALRED. BÄNKÅS ALNÖ

Efter ett svårt forskningsarbete har vi nu lyckats få kontakt med årets svenske mästare i Boccia. Vi har länge sökt kontakt för en intervju men inte lyckats. Nu har vi dock funnit honom i en källarlokal i en rivningsfastidhet där han i hemlighet har tränat för kommande säsong.

Lokalen genljuder av träklotens smällar mot varandra. Sven Ivarsson är svettig som efter en lång språngmarsch men så har han också hållit på att spela i åtta timmar i sträck under mycket stark koncentration.

Vår första fråga blir naturligt hur man bär sig åt för att bli så bra som han i en sådan svår gren?

- För det första så fodras träning och åter träning, svarar han och fortsätter, det är inte bara förmågan att träffa rätt med kloten som måste övas utan kanske framför allt förmågan att kunna koncentrera sig. Man kan väl säga, utan att beskyllas för skryt, att det var just tack vare min förmåga till det som gjorde att jag vann finalen i Trollsyklemästerskapen.

- Vem anser du vara din hårdaste motståndare i landet just nu?

- Utan tvekan är det min finalmotståndare i mästerskapen Lars Olofsson. Han har dock en svaghet i just detta med koncentration. Han har för många intressen vid sidan om som distraherar honom, speciellt då detta med fiske som ju alla vet inte tränar upp förmågan till koncentration,

det är ju bara tur som avgör i sådana tävlingar. Då är min lagkamrat i dessa mästerskap, Lille-Bror, betydligt farligare när det blir kamp om de individuella titlarna. Han är en mycket stor begåvning som kommer att gå långt om han får den rätta matchningen. Han har dock lika problem som jag att få tag i någorlunda motstånd. Det sista jag hörde så var han tvungen att matcha mot sin far, och det kan ju var och en förstå att det inte blir några resultat av det.

- Hur gör du själv för att få tag i meriterade motståndare?

- Jag får inte tag i några riktigt bra motståndare, utan jag får göra så att jag får spela med förbundna ögon.

- Vilken stortävling ligger nu närmast i tiden?

- Efter vad jag har hört så kommer Boccia att vara en av de nya grenarna i Mynschenolympiaden. Jag har

redan kvalificerat mig med i truppen och ligger nu i hårdträning för att få min formkurva att stämma med tiden för spelen. Det största problemet är nu att få tag i en vettig träningslokal. På det här cementgolvet får man inte den rätta träningen. Några inomhushallar som är lämpade för Bocciaspel finns för närvarande inte. Det måste vara lite rothinder, gröpper och grästuvor för att man ska få träna utkast, skruvar och inrullning.

- Så till sist, hur tror du det går för dig i olympiaden?

- Det skulle förvåna mig mycket om jag inte får stiga upp på pallen och hämta guldmedaljen, svarar Ivarsson och gör ett utkast med Bocciakulan som är så skruvad att den kommer tillbaka till tukastplatsen två gånger innan den lägger sig kloss intill utkastkulan.

Text: Bänkåsgreven
Bild: Bänkåsprinsen

Stor oro i sorksamhället.

- Det har varit ett märkligt år det här. Ur flera synpunkter. Allting har liksom varit upp och ner.

Det är den kände grävmaskinisten Fabian Sork, ålderman i sorksamhället på Stranna, som säger detta till Trollens Nyheter's utslängde medarbetare.

- Men, vad är det då,

åldermannen Fabian Sork.

- Jag vet inte om redaktörn var här i fjol sommar, alltså 1970, inleder hr Sork. Men det skulle jag tro. Ni redaktörer brukar ju med förkärlek uppehålla er på platser där det är folksamlingar - och ett jäkla liv. Båstad och såna platser ex-

Jaja, lägg in ordentligt nu - en riktig mullvadsbänk... Men ta till vänster. Det är obegagnat...

- Tackar, tackar - den satt fint den. Jo, det var det här i somras, Som jag sa så har den varit alldeles upp och ner. Jämfört med 1970 alltså. Just den tiden - i slutet av juli - när det nor-

herr Sork, som är så annorlunda?

- Ja, det kan jag faktiskt inte riktigt svara på. Men om jag berättar lite från livet på Strann under sommaren, kanske redaktörn förstår vad jag menar.

Och hr Sork berättar. Med stor inlevelse. Med jämna mellanrum går rösten upp i falsett. Då är han riktigt upphetsad. Hans stora, men ändå välformade grävmaskinisthänder vevar ofta som pistonger i luften. Gestikulerandet gör att man tror sig tala med en italiensk matrona. Och inte med

empelvis.

- För ett jäkla liv, det var just vad det var, det året. Vi fick inte en lugn stund, varken natt eller dag.

- Ursäkta hr Sork, men var det inte det här året vi skulle prata om. Vad som hände 1970 är väl inte särskilt intressant nu?

- Blir jag avbruten en gång till får redaktörn tillbaks pengarna jag fick för den här intervjun. Och sen blir det inte ett ord mera.

- Seså hr Sork. Nu ska vi inte bli osams. Varsågod, ta en pris, det brukar lugna.

malt brukar vara ett himla liv på Stranna, blev det plötsligt alldeles tyst här. Det var så tyst så vi kunde höra Viksjövägnas kluck mot Brunnäsberget. Det har vi inte hört i juli månad på flera år.

- Vi gick runt här lite här och var på tomten och strosade. Men ingenting hände. Allt verkade övergivet. Och allt detta just då, när vi räknade med mer folk än nånsin. Matmor på Stranna fyllde ju 70 just då.

- Men någon vecka längre fram. Då hände

POTATIS-SKAL

av
Jerker Algotsson

Det var en kuslig natt. Himmels portar stod visserligen inte öppna, men änglarna pinkade så vackert hela natten. Och Kung Eol spelade gavott på sin harpa.

Redan när jag gick till sängs den kvällen kände jag på mig att någonting otrevligt var på gång. Och den känslan förändrades inte av att någon stod och slog flera hårda slag på en gaveln, ungefär vid midnattstid.

Men innan jag går vidare i handlingen kanske det är på sin plats att ge en liten bakgrund till historien. Allt detta hände i landet Trollsykien, där jag, för att få en veckas välbehövlig rekreation hade tagit in på Statshotellet.

Det fanns många konstiga människor på hotellet just den här veckan. Och till råga på allt hade personalen insjuknat i gallfeber. Hotellets gäster fick därför hjälpa till med diverse göromål, både i kök och matsal. Man måste ju ha mat, även när man rekreerar sig.

Just den här dagen hade det fallit på min lott att klara potatisskalningen. 140 potatisar skulle råskalas.

Det var då jag kom på den lysande idén. Och

dessa kufiska människor gick naturligtvis på den. Jag ordnade helt enkelt en potatisskalningstävling, med utslagningstävlingar, semifinal och final. Och naturligtvis gick det åt 140 potatisar för tävlingen.

Vann gjorde en kuf ifrån Motala. Som inom parentes sagt i sina mest uppslupna stunder hävdade att han var släkt med slakten med mig. För att freda mig, var jag naturligtvis tvungen att hålla med.

I segrarens skalhink hittade vi efter tävlingen fyra välskivade fingrar. Detta sagt endast upplysningsvis.

Nåja, jag var glad som en speleman och stolt över min påhittighet.

Men det fanns ändå ett litet moln på min ljusblå himmel. Potatisen skulle förvaras till nästkommande dag. Det var den dagens lunchpotatis.

Inga problem är emellertid för stora för ett geni. Potatisen i en hink. Och vatten på så att det precis täckte innehållet. Förvaras kallt. I källaren förstås.

Alla dessa geniala lösningar bara liksom ramlade över mig. Och det var bara att verkställa.

Så kom natten. Denna kusliga natt, som var inledningen till en dag fäll av överraskningar. Det är första, och hoppas jag sista, gången jag drömt mar-drömmar i vaket tillstånd. Inte förrän

vid fyratiden på morgonen slumrade jag in i någon slags dvala.

Morgonen kom. Grått var vädrét. Jag kände stor glädje över att ha lunchpotatisen råskalad. Men samtidigt plågade mig något obestämbart. Jag kände på mig att något skulle hända.

Och det hände. Glad i hågen vandrade jag till källaren för att hämta lunchpotatisen. Haspen av och dörren upp. Och där stod hinken. Tack och lov, tänkte jag. Alldeles som om jag hade väntat mig att potatisen skulle vara stulen.

- Men, vad var detta för potatis. Alldeles blåsvart..... Jäklar, sa jag för mig själv, trots att jag har gått och läst. Det var naturligtvis hål i hinken. Vattnet har runnit ur och potatisen blivit blå.

Jag närmade mig, med förgrämt ansikte, hinken. Tittade närmare

på innehållet. Och upptäckte det otroliga. Potatisen var oskalad.

- Nä nu... sa jag för mig själv. Men sen sa jag inte mer. Jag har ju gått och läst, som sagt.

I stället larmade jag alla gäster och berättade vad som skett i nattens mörker. Och tjuvjakten startade..

En av de kvinnliga gästerna löste mysteriet. Tjuven hade gömt den skalade potatisen - i källaren - för att senare återkomma och hämta den. Men dessa lömska planer släcktes, tack vare denna osedvanligt vakna dam.

Det sas mig senare att hon var expert på att leta stickor i fingrar och händer. Och detta hade gjort henne till en sökare av guds nåde.

- Vem var tjuven, frågar ni naturligtvis.

Jo, hör och häpna.... en godsägare från Älvängen. Han skulle dagen efter lämna hotellet. Och ville ha potatisen med sig hem. Då skulle han slippa skala potatis på 20 dagar.

Dom var nämligen två i hushållet. Själv brukade han äta fem potatisar varje dag till middagen, medan hans fru nöjde sig med två. Summa sju. Och sju potatisar gånger 20 dagar blir 140.

Om det blir 140 potatisar eller 140 dagar, får ni räkna ut själv. Jag har glömt det där med sorten i matte

Forts. fr. sid. ...7..

ORO I SORKSAMHÄLLET.

desto mer. Vi hörde plötsligt det välkända surret från gräsklippningsmaskinen. Och blev nyfikna. I normala fall brukar vi ofta titta upp ur våra hål när värden på Stranna klipper gräsmattan. Och när maskinen närmar sig våra titthål kliver vi bara ner ett trappsteg och hukar oss lite extra.

- Så tänkte vi göra den här gången också. Men ack o du milde. Det var inte många av oss som hann undan. Brrr, sa det bara - och maskinen var över oss som ett jehu. När vi sedan kollade läget räknade vi till 12 skadade, mer eller mindre svårt. Själv klarade jag mig undan med att få morrhåren avklippta. Som tur var hade mor groblad på lager, så att de skadade kunde räddas från alltför allvarliga men.

- Vad det egentligen var som hände vet vi inte än. Men att det inte var Gubben som körde maskinen är vi helt övertygade om. Jo Bonnier eller Ronnie Petterson skulle vi tro.

- Ännu har vi inte vågat titta upp en enda gång efter detta när gräsklippning pågår. Och frågan är om vi nånsin vågar. Vi måste nog gå fram med en petitionslista och kräva att Gubben meddelar oss när han tillfälligt anställer gräsklippningsförare.

Att inte föraren var från dom här nejderna är vi helt övertygade om. Hur det skulle ha gått om vi inte haft vårt fina grobladslager vågar vi inte ens tänka på, slutar den fryntlige, men tillfälligt förskräckte äldermannen i sorksamhället på Stranna, Fabian Sork.

Bänkäs- tomten berättar

för Bänkåsgreven

När jag för att få lite stoff till årets tidning sökte upp hustomten i Bänkås så var han inte så vidare villig att ställa upp. Han förklarade att han inte ville bli någon kändis, det hörde liksom inte ihop med hustomteyrket. Han berättade i stället historien om det riksberömda Bänkåstrollet. Den berättelsen ska jag här försöka återge.

Bänkåstrollet, som egentligen heter Dumpe, flyttade till Alnö och Bänkås för många hundra år sedan. Här regerade han ensam under många århundranden och satte, som trollplägar göra, skräck i alla innevanare på Alnö. Detta skräckvälde fortsatte långt in på 11-hundratalet men då byggdes kyrkan på Alnön. Detta irreterade naturligtvis Dumpe som såg kyrkan som en konkurrent till makten. Som alla andra kända troll inledde han en långvarig kamp med kyrkan där naturligtvis stenkastning ingick. Många är de historier som berättas om denna kamp som blev rätt långvarig. De många goda krafter som fanns på Alnön, bland annat hustomtarna, blev till sist trötta på denna eviga strid och de tyckte naturligtvis inte om Dumpes sätt att skrämna deras husbondsfolk. De samlades till rådslag om vad som kunde göras för att få ett slut på detta. Man visste att Dumpe bodde i Trappberget i Bänkås. Nu är det så att om en hustomte som representerar det goda går ett varv runt ett hus vid midnatt när månen står i ny bildas en ring av gott

runt huset och genom den kan inget ont tränga. Tomten måste gå detta varv motsols och han kan ta bort skyddet om han går varvet medsols. Den goda ringens kraft, som detta kallas behåller dock sin kraft endast ett månvarv och måste sedan göras om. ;

Tomtarna visste att Dumpe endast kunde vara ute och bråka på natten då han inte tålde solen som ju också är något gott. Man beslutade att en natt när månen stod i ny och Dumpe var ute och härjade så skulle en av tomtarna gå ett varv runt Trappberget. Detta skulle medföra att Dumpe när han kom tillbaka efter sitt nattliga härjningståg inte skulle kunna komma in i berget vilket ju var livsviktigt för honom.

Till saken hör att Dumpe i sin tjänst hade en skata som höll honom underrättad om vad som hände ute i världen när han själv inte kunde vara ute. Skatan kallades Långnäbb och det påstods att hon en gång varit i tjänst hos de gamla asarna så hon måste ha varit mycket gammal. Nu råkade Långnäbb befinna sig i närheten av tomtarnas rådslagsplats och fick tack vare detta reda på tomtarnas planer. Hon var naturligtvis inte sen att flyga till Dumpe och rapportera vad hon hade hört. Dumpe blev fruktansvärt arg när han hörde vilka lömska planer som smiddes mot honom. Men tänkte han jag ska allt lura dem jag. Det var ju bara att låta bli att gå ut den natt det var nymåne.

Att Dumpe visste om tomtarnas plan visste ju dessa inte om så den natt det var nymåne så gick en av tomtarna sitt varv runt berget.

När detta var gjort satte han sig innanför ringen och väntade. Strax före gryningen dök Dumpe upp svettig och trött efter en hel natts elaka upptåg. Han kände sig ganska nöjd med sin natt och gick och sjöng för sig själv. Det lät som när åskan går. Han slutade dock tvärt att sjunga när han fick se den lilla tomten sitta där och inte se vidare rädd ut (han var van vid att alla som såg honom blev fruktansvärt rädd) utan bli lungt sittande på en stubbe. Dumpe hämtade sig dock snabbt efter den första överraskningen och började skratta. Det lät heller inget vidare trevligt det var nästan så att tomten föredrog hans sång.

- Jasså, här sitter du ditt lilla kryp, sa Dumpe. Nog visste jag att det inte är mycket med er tomtar men att ni inte kunde er almanacka det trodde jag ändå inte.

Tomten blev först förvånad över vad Dumpe sa, det lät ju som han visste om vad de planerat. Men efter ett tag så kom han fram till att det kunde han inte veta för då skulle han inte vara ute i natt.

- Nog kan jag min almanacka alltid, svarade tomten.

- Det är nog dåligt med det, sa Dumpe och tog ett steg framåt.

Men se, det var något som tog emot han kom helt enkelt inte fram. Han slet och slog omkring sig men ingenting hjälpte, han kom helt enkelt inte fram.

- Vad är nu detta, röt han, det är väl inte nymåne nu och du kan ju bara göra den goda ringen en natt när det är nymåne ?

- Nog är det nymåne alltid, svarade tomten.

Han var naturligtvis förvånad över Dumpes tal. Efter en stund räknade han dock ut att Dumpe på något sätt fått reda på deras plan och han förstod nog också hur det gått till. När han tänkt efter en stund kom han också på varför Dumpe inte trodde att det var nymåne nu. Det är nämligen så att troll och människor och därmed även tomtarna har olika almanackor. I trollens almanacka är nämligen vår nymåne upptagen med samma tecken som vårt tecken för månen i nedan. Det är alltså så att deras almanacka är som vår fast tvärt om.

Dumpe hade efter ett tag även han fattat vad han gjort för misstag och nu blev han rädd. Det var inte många minuter innan solen skulle gå upp och då var det slut med honom om han inte kom in i berget. Han började därför att böna och be tomten om att släppa in honom.

- Du får komma in på ett villkor, svarade tomten på Dumpes böner.

- Jag går med på vilka villkor som helst bara du släpper in mig, lovade Dumpe.

- Du ska lova att sluta med de här dumheterna du har för dig och bli ett snällt och trevligt troll. Sluta kasta sten på kyrkan, sluta skrämna folk och, lade tomten till efter att ha tänkt efter en stund, skicka iväg Långnäbb ur din tjänst.

Det här var hårda villkor för ett troll med självaktning men vad kunde han göra. Han behövde inte lång tid på sig för att bestämma sig, allra helst som man nu kunde se en röd strimma över skogen i öster.

- Jag lovar att göra som du säger men släpp in mig nu, skrek Dumpe, utom sig av skräck.

- Jag ska släppa in dig men kom ihåg att om du bryter detta avtal så kommer vj att med den goda ringen hålla dig instängd i ditt

Forts. föreg. sid.

berg för all framtid, sa toaten.

När han sagt detta gick han några steg medsols och snabbt som en blixtn sprang trollet in genom det hål som bildades.

Sedan den dagen har Bänkåstrollet gjort sig känd som ett snällt och trevligt troll som aldrig ofredar människorna. Det händer dock fortfarande att han vid minnet av hur han blev lurad av tomtarna en natt för länge sedan kommer på så dåligt humör att han går omkring i sitt berg och slår på väggarna med knytnävarna. För varje gång som detta händer så uppstår nya sprickor på Trappberget. Det är därför som Trappberget har djupa och långa sprickor kors och tvärs.

ME D D E L A N D E
T I L L A L L A
F R Å G E S P O R T
A R R A N G Ö R E R

Som upplysning till alla arrangörer av frågesport skall meddelas att ortsnamnet Bänkås från och med den 1-1-72 kommer att stavas med e.

Således skall efter sagda datum namnet stavas Benkås och ej som tidigare Bänkås.

"Greven"

Årets Bortförklaring!

TROLLENS NYHETER HAR I ÅR BÖRJAT EN NY PRISTÄVLING "ÅRETS BORTFÖRKLARING". DET GÅR TILL DEN LOKALRED. SOM GER DEN BÄSTA FÖRKLARINGEN TILL VARFÖR HAN ELLER HON EJ KOMMIT MED NÅGOT BIDRAG TILL TIDNINGEN,

ÅRETS PRIS GÅR TILL SVERKER HENRIKSSON FÖR FÖLJANDE FÖRKLARING.

"Att jag inte kommit med något bidrag i år beror helt på en igelkott och en fartdåre.

Det var så att jag satt hemma och hade just avslutat sista manuset till tidningen. Jag satt vid köksbordet och intill mig stod en hink med tapetklister, det var då det hände.

En igelkott var på väg över vägen någon kilometer från den plats där vi bor. Då kom en bil med hög hastighet och igelkotten måste snabbt kasta sig undan, han rullade som ett nystan ner i diket och hade där otur att rulla rakt på en harpalt som blev vettskrämd och sprang i väg i rasande fart rakt över vägen, där stod mickelräv och han var inte sen att ta upp jakten på haren. Av en ren tillfällighet var en älg på språng genom skogen och det bar sig inte bättre än att älgen snavade över haren och mickel som kom rusande. Älgen kunde inte hålla balansen utan flög framstupa rakt på en torraka som välte

mot kanten av ett mjölkbord. Mjölkkrukan som stod på bordet gjorde en hiskelig luftfärd och landade på kanten av en skottkärra som stod vid ett vägbygge. Skottkärran välte och all stenen som låg i rullade ur och en av stenarna rullade rakt på foten på en arbetare som kom och bar en stor dynamitlåda. Han skrek till och tappade lådan på en rälstrilla som stod alldeles intill. Trillan rullade iväg ner till stentippen där den välte och tryckte ihop dynamitlådan så den exploderade. En sten for vid explosionen iväg och flög rakt in i kyrktornet där den träffade den stora klockan som lossnade från sin bjälke och ramlade rakt ner på orgelbälgen. Denna trycktes ihop med sådan kraft att en av piporna for iväg med ett tjutande ut genom ett fönster och träffade en kråka som dråsade rakt ner på en gungbräda. En docka som var placerad på andra ändan av brädan flög iväg in genom vårt fönster och träffade Inga i ryggen som just stod och

Forts. nästa sid.

Far berättar reseminnen.

ETT ÅR HAR NU GÅTT SEN VI SIST SATT OCH GRUBBLADE ÖVER VAD DET SKULLE BLI TILL BIDRAG TILL VÅR JULTIDNING TROLLENS NYHETER. EFTERSOM VI REST EN HEL DEL I ÅR FÅR JAG VÄL SKRIVA LITE OM DET, MEN FÖRST VILL JAG TACKA FÖR DEN TREVLIGA SOMMAREN SOM VI FÅTT UPPLEVA TILLSAMMANS.

Resan till Trollsytien.

Den första färden skulle ju gå till Vargön, närmare bestämt södra ändan av Väneren mellan Trollhättan och Vänersborg. Vi fick bila ner med Åke och det gick lungt och fint och inga missöden.

Vi startade på lördagskväll och färden gick över Gävle-Sandviken-Gysinge till Örebro och så vidare. Sedan vi passerat ena ändan på Värnesborg var vi framme i Vargön och sen var det inte många minuter till Trollsytien det vackra och härliga sommarparadiset. Där vi fick tillbringa en härlig vecka.

Vi kom fram tidigt på söndagsmorgonen och jag trodde att vi skulle vara först på plats men vid ingången stod vakter och skulle se våra pass som vi måste hala fram för att komma in, och tänk när vi kom in var det mycket folk samlat fast klockan bara var 4 på morgonen, där hurrades och var glatt värre och vi som trodde att vi var först på plats, men så var det inte.

Forts fr. föreg. sid.

ÅRETS BORTFÖRKLARING.

rätade till min lagerkrans jag fick för potatisskalning i somras. Inga ramlade baklänges och drog med sig lagerkransen i fallet. Potatisskalaren lossnade och flög rakt in i gökuret och träffade fjädern till göken som gick av så göken kom ut med en rasande fart och träffade kristallkronan som lossnade och ramlade rakt ner på hinken med tapetklister som välte över bordet med alla manus så att dessa klistrades fast vid bordet.

Å' jag kunde ju inte gärna skicka hela bordet, va".

Åkes bil gick lungt och säkert.

Vi fick bänka oss och dricka kaffe som smakade gott och sedan vi fått vila en stund så var det full fart igen. Det var mat och kaffe hela eftermiddagen. Vi sov skönt den natten.

Det var omväxlande program för varje dag och tävlingar för alla. Det var femkamp och många andra tävlingar om varannat så vi hade fullt upp att göra och priser fick vi samtliga. Men en sak funderar jag på, hur kunde dom få till alla tävlingar. Dagarna gick alldeles för fort och bäst det var så var det dags att vända åter till nord-en. Vi fick ändå tillfälle att hälsa på våra vänner Ljungmans i Trollhättan. Nils tog oss med i bilen och körde oss dit.

På hemvägen hälsade vi först på Erik och hans familj i Borås och sen var vi till Stig och hans familj. Tänk vad trevligt dom hade det både i Borås och Motala. Fina lägenheter och trevligt.

Så vill vi tacka Er alla för allt arbete ni nerlagt för all vänskap vi fått mottaga under vår vistelse där nere och med höjdpunkten den 27 juli när mor fyllde 70 år.

Hälsningar Far.

Fars reseminnen forts. på nästa sid.

Sommar-resa i fjällen.

I Augusti månad kom Stig och hälsade på. Han hade några dagar ledigt och då skulle det passa bra att göra en utflykt och det blev en tur till fjälls. Vi startade kl. 7 och färden gick upp till Ljusdal vidare över Färila och Sveg till Tännäs, där vi övernattade första natten. Vi gjorde en rundtur där och sov sedan skönt i en fjällstuga.

På morgonen gjorde vi en resa till Funäsdalen där vi även snodde runt för att se var Mörtberg hade sitt fjällhotell, men vi kunde inte spåra upp det och så bar det iväg upp på Sveriges högsta väg Flatruet. Det var en upplevelse trots att serveringen där var stängd så att vi fick åka ner till Ljungadalen för att få förmiddagskaffe, som smakade bra.

Därefter hade vi bara att följa Ljungan ner till Rätansbyn där vi skaffade oss logi på en vacker plats, nästan som på Stranna.

Vi åkte sedan till Östavall för att leta Karin och Kalle Barveståldom har sin sommarstuga där. Detta var en fin och vacker plats, men vad sommarstället hette minns jag inte. Vi trivdes bra men tiden gick fort och vi skulle till Alnö för att hälsa på Sven, Elsie och barnen, enligt programmet.

På morgonen skulle en del på jobbet och en del i skolan så vi stack runt Alnö på en lusttur. Där går det att åka så många gånger som helst, det är alltid lika vackert.

Ni skall ha tack för mat och logi, och Stig vill vi tacka för den trevliga resan.

Far.

Resan till Ländsjö

Vi gjorde också en tredje resa fast den blev inte så lång, men mycket trevlig.

Det var Per och Sigrid Hansson som en morgon kom och hämtade oss för att vi skulle få följa med upp till Bjuråker och se deras sommarstuga.

Det var en kombinerad vinter och sommarstuga som låg på en vacker fäddbovall, "Ländsjö", med en liten sjö nedanför. Det var verkligen ett sommarställe. Där hade vi det mycket skönt fast det inte blev mer än två dagar.

Den andra dagen gjorde vi en rundtur kring vallarna, och Per körde ända över mot Hassela med oss.

Ja, det var en verkligt fin sommarresa.

Far.

GLAD ÖVERRASKNING

Även länsstyrelsen kan tydligen göra sina fel ibland.

Det rapporteras från vår Hudik-red. att en dam som under en längre tid på olika sätt körsökt att erhålla körkort härom dagen fick sitt livs överraskning.

När hon kom hem från jobbet såg hon att skattsedeln kommit med posten. Hon slet upp det bruna kuväret för att se hur mycket hon var skyldig. Men se, det fanns ingen skattsedel i kuväret. Nej, där låg ett splitter nytt körkort med stämpel och allt. Ja, så kan det gå bara man är trägen.

Trägen vinner.

N.H.

till mitt vårdträd

Folk som ser Dig på vintern avlövad, naken, brukar fråga med viss beundran i rösten: "Är det ett lärkträd"? Då de får höra att det är en al sjunker genast den beundrande tonen och byts ofta ut mot ett föraktfullt, - "Asch en al! Varför inte plantera ett vackert träd?"

Numera har jag slutat svara på den frågan. Det finns visst ingen som ser att Du är vacker - ingen mer än jag. För mig har Du alltid varit vacker. Du har ofta stått i vägen för andra och mången gång har yxan varit nära Din rot, men - - - om Du visste hur många gånger jag bett för Ditt liv. Eller vet Du det kanske ?

Kanske det är därför Du alltid gör Dig så vacker? Varje årstid !

OM SOMMAREN...

med Din djupgröna mäktiga bladskrud, där flugsnapparparet varje år, har minst två ungpullar väl gömda i sin holk.

PÅ HÖSTEN...

när Du står där rak och stolt, inte böjer Dig det minsta hur än stormarna rister i Din krona.

PÅ VINTERN...

kan Du ibland vara rent vidunderligt skön, då snön lagt sig tung på varje gren. Då liknar Du ett körsbärsträd i rikaste blomsterskrud. Eller en morgon då rimfrosten klätt Dig med myriader diamanter som blixtra i solskenet.

Mot kvällen har kanske all härligheten smält bort och Du står där naken igen, - men som jag ser Dig från mitt fönster - ser hur Dina grenar ritat sitt sirliga mönster mot den dunkelblå skymningen, är Du ändå ett vackert träd.

PÅ VÅREN...

är Du nog allra vackrast, då talgoxarna börjar leka sina vårglada parningslekar i bland Dina tusen sinom tusen gula hängen och Du skrattar mot vårsolen så frömjölet yr.

DU ÄR GAMMAL...

och skrovlig - - hackspetten hackar sår på sår i Din grova bark, men Du lever vidare.

En gång sågade man bort en bit av Din topp, men Du lever ändå, står där lika trygg, år efter år.

Du gamla al, mitt kära Vårdträd, - - en prydnad är Du och en symbol för den trygghet jag känner här i min lilla vrå av den stora bullrande världen.

Murklan.

Telegram

Till
Trollens Nyheter

3.12.1971.

Rostiga pirkar, och böjda krokar
trassliga revar, och daggmask som slokar
trasiga bilar, och hunden som skäller
flyttning från stuga, och basen som gnäller.
Nej, tid till nån skrivning det kan de ej finnas,
om DM och SM i pimpel ska vinnas.

Lars Olovsson

telegram

Till
Trollens Nyheter

9.12.1971.

Jag spikar och hamrar på stugans knut,
och all juledrekan ska dessutom ut,
när kvällen kommer jag är alldeles slut,
så från mig det ej kommer nått konvolut.

Anders Åkesson

telegram

Till Trollens Nyheter

16.12.1971.

I år det blir varken prosa eller dikt,
för körkort jag tar, fast på längre sikt.
Jag räknat med ett år, fast lärarn' sa fyra,
när i dag vi blev omåkt av en snabbfotad myra.

Anna Kristinasson

P.S.

I dag gick det vägen, jag klara mitt styrbla'
så i nästa års tidning, jag kommer med skryt-ra'.
D.S.

JULBREV

från Jakob Knutebo.

I år är jag bara sur! Jag vet inte hur det blir den här julen, om jag skall bry mig om den något. När jag tänker på förra julen - - - Det var ju så att farbror Mosse från Halleberg gästade oss i fjol i jul och då hade han lovat att tomta i mitt ställe för jag var lite krasslig själv. Men då han kom upp till oss efter välförrättat värv, då hade han märkliga saker att berätta.

Han hade kommit åkande över den blanka isen med tända lyktor och kälken fullpackad med klappar.

Anders från Trollhättan som julade hos farmor och farfar hade stått i fönstret och vinkat välkommen och det var sån julstämning så han blev riktigt rörd. Men då han kom upp på bron och skulle knacka på då blev det annat av.

Han hade kommit åkande över den blanka isen med tända lyktor och kälken fullpackad med klappar.

Han hörde hur Murklan gick och knäppte av "TV-eländet" och skruvade ner belysningen, då - - - "va nu då va ä' dä' fråga om", hördes hufvars arga röst, "ska man inte få höra nyheterna" - - - "Hyss.....tomten kommer" viskade Murklan.

- "Asch va ä' dä' för dumheter, nu mitt i nyheterna", fråste hufvar.

- "Jag blev så lessen så jag vände" sa farbror Mosse, "men då tänkte jag på Anders som vinkat så rart åt mig, så jag gick ju in fast på darrande ben".

Visst tog dem emot klapparna och såg glada ut och önskade mig god jul och var alldeles som folk brukar vara på julefton, men

ändå kände jag mig ovälkommen på något sätt och det tog emot väldigt när jag skulle lämna klappen till hufvar.

Ja, så berättade farbror Mosse. Undra på om vi alla här i stupröret blev lessna och deppiga. Men det lättade betydligt när vi hittade den härliga julgröten och den jättestora skinkbiten som Anders från Trollhättan satt ut åt oss. Det räckte åt oss alla hela helgen och farbror Mosse fick en bra stor skinkbit med sig hem till Halleberg.

Anders skall ha ett riktigt stort tack för det, och nog kommer tomtten till Anders i år också, det är då säkert. Men hur det blir här på Stranna det vet jag inte, men vi får väl se. Det blir förstås synd om Murklan om ingen tomtte kommer, hon är ju så tomtig av sig.

Jaja, som sagt, vi får väl se.

En riktigt God Jul önskas alla TN:s läsare i år också från...

Jakob Knutebo med familj.

Snögubbens julklapp

Upptecknad av Ingemar

Det var julafton, barnen var ute och byggde snölycktor och snögubbar. Olle och Lisa höll på att bygga en snögubbe på sin bakgård. Den hade en röd mössa med gult band och en orange halsduk. En motot var näsa, ögon och mun var gjorda av stenar. Efter det att de byggt snögubben färdig byggde de en snölyckta framför snögubben.

Klockan åtta gick de in. Senare på kvällen började snögubben att röra sig, han gick fram till fönstret och kikade in. Där inne sov Olle och Lisa. Snögubben klättrade in, lade några julklappar han hade med sig bredvid sängarna. Sedan skyndade han sig ut igen. Men Olle hade inte sovit riktigt utan bara låtsas. Han gick ut och ställde lite mat bredvid snögubben. När de vaknade nästa morgon var maten borta men i snön stod det med stora bokstäver, T A C K.

Mysko på jul.

Nedristat av Lars Ove

Vi satt där inne och väntade på pappa han hade visst gått ett ärende. Vi hörde någon komma på bron, men det var inte han. Det var den vi väntat mest på, jultomten förstas. Och pappa han kom förstas inte förrän tomtens hade gått.

Mysko, va ???

jul-dikt.

Vi hade stake,
på första advent.
Det första ljuset var tänt.

Ljuset ett löfte var,
för vad som väntar om några dar.
Julafton, klappar och tomtelar.

Alfabet är bra att ha,
till att fylla sidorna.

Bolagsstämman var unik
i Trollsykiens republik.

Cirkelkaffe dracks med måtta,
aldrig före klockan åtta.

Dagligt dopp i Vänerens vatten,
en del smög sig dit på natten.

Ensam Trolle satt i bilen,
ingen chans att visa stilen.

Fanan många gubar har,
trollbarn sju samt mor å' far.

Grammofonemed tratt fick mor,
övertaskningen var stor.

Högtidstalet hölls av Jerker,
assisterad utav Sverker.

Ingen dans det blev på banan,
Kalle prova - men då "kanan".

Jösses vilket liv det blev,
när Stures panna gick ur led.

Karar sattes på det hala,
när de skulle pärér skala.

Lasse hastigt hitta päna',
undrar om han har tjuvträna?

Musikalisk Murklan blev,
när hon in i sjuttio blev.

Nisse växte minst en famn,
när "Stormästarn" blev hans namn.

Oknytt, skromt och tocke där
oljud hördes även här.

Portförbjuden morsan var,
ifrån köket alla dar.

Qvalite är rätta ordet
om den mat som fanns på bordet

Ryktesvis en dag vi hörde:
nästa träff blir nog i Stöda! ?

Syskonträffen kosta klöver,
men det blev ju pengar över.

Tävlingar det var i mängder,
många var i varpa slängder.

Utan priser ingen blev,
en del högt på skalan blev.

Vi flytt int', men vi åk' ändå
när bud om nästa träff vi få!

X-krok överflödig var,
sängplats fanns åt en å' var.

Ypperligt hotellet var,
där vi bodde åtta dar.

Z-kurvor fanns det många,
på den väg vi framåt ånga.

Åke hade ingen fru,
ändå jobba han för sju.

Äntligen får jag vila ut,
skriverklådan är nu slut.

Över hela Sveriges land,
räcker vi varann nu hand.

Tack

För den överväldigande hyllningarna på min 70-års dag, i form av presenter, pengar, blommor och telegram samt en underbar semestervecka, fram bäres härmed mitt varmaste tack till alla.

Ingen nämnd, men ingen glömd.

Murklan.

EFTERLYSES

Prislista för den tävling (veckokalendar) som utlystes i förra numret av Trollens Nyheter efterlyses. Alla som vet något om nämnde prislista ombedes kontakta undertecknad.

Elsy Britasdotter

Meddelanden

Tyvärr kan inget nytt om nästa sommars träff meddelas då landet Trollsykiens begäran hos FN om att få återuppstå på annan plats ännu ej har behandlats. Detta på grund av att platsen för återuppståndelsen ej kunnat bestämmas.

Trollsykien-kommitterade.

Tack

Presidenten med fru och barn vill framföra ett varmt tack för de vackra troll vi fick mottaga vid sommarens avslutningshögtid.

TACK

Till alla som bidragit till att förverkliga min stora dröm - drömmen om en fatsbandhage - vill jag framföra ett hjärtligt tack.

Den kan ej beskrivas, den måste ses. Den är som en underbar dröm. Välkomna att se, njuta och drömma tillsammans.

Mor på Stranna

P.S.

Denna annons skulle ha varit införd i T.N. 1968, men slarvades bort av den då sittande (sovande) redaktören.

D.S.

julhälsningar

Presidenten, regeringen och undersåtar i republiken Bänkås ber att till regeringar och folk i alla andra länder framföra en önskan om en riktigt GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.

TILL SORKASIER I FÖRSKINGRINGEN

En hälsning från Sorkasien vi sänder till emigranter i våra broderländer.

FOLKET I TROLLSYKIEN VILL TILLSAMMANS MED SIN ENHÄLLIGT VALDA PRESIDENT FRAMFÖRA SINA VARMA HÄLSNINGAR TILL FOLKEN I BESITTINGEN SORKASIE OCH REPUBLIKEN BÄNKÅS.

Politiska rutan

Under den sista tiden har det talats en hel del om August Lindberg och Saltsjöbadsavtalet.

En teatergrupp har i en satir framställt honom som rätt drucken när han skrev under avtalet.

Höjdare och pampar av skilda sorter har gått till hårt angrepp mot detta och menat att August Lindberg aldrig tog en droppe i hela sitt liv. Varför han måste varit absolut nykter när han skrev under.

Vi på TN:s politiska redaktion anser att detta inte gör saken bättre, utan snarare tvärsom, då finns det ju ej ens några förmodrade omständigheter att åberopa.

